

Istanbulská úmluva. Bude hůř. Proč?

Šichtařová ukázala naši budoucnost

- CZ24 News | 26. června 2023

ČESKO: Vláda se tváří, jako kdyby samotná cifra výsledku rozpočtu byla nemocí. Jenže to není. Je to jen symptom. Skutečná nemoc se jmenuje příliš vysoké přerozdělování, jehož navenek nejlépe viditelným důsledkem je právě onen schodek rozpočtu. Většina vládních opatření je založena na ještě větším přerozdělování, tedy na prohlubování nemoci. „Mnohem prozíravější by bylo třeba i vyseknout znovu stejně velký schodek rozpočtu, ale za současného snížení příjmů i výdajů, tedy za snížení přerozdělování. To by bylo skutečné léčení nemoci,“ říká pro ParlamentníListy.cz Markéta Šichtařová.

V čem si Česko může v příštím roce vést o tolik lépe, že si vláda mohla dovolit odsouhlasit předběžnou verzi rozpočtu na příští rok se schodkem 235 miliard korun, ačkoli letos byl už za pět měsíců 271,4 miliardy korun, což je o 36 miliard více?

Pozor, on je to v realitě ještě větší rozdíl, protože k tomu ještě musíme připočíst inflaci cca kolem 11 %. Ale já nemyslím, že by se české ekonomice vedlo v příštím roce o tolik lépe. Spíš to bude pořád tak nějak nastejno a podobně – tedy s tím rozdílem, že v příštím roce už nebude tak vysoká inflace, byť zvýšená nad dlouhodobý normál stále bude. Spíš se mi zdá, že toto je falešný optimismus.

Osobně myslím, že se ani nepodaří vybrat tolik, kolik dnes vláda plánuje, ani se nepodaří snížit výdaje z rozpočtu, jak vláda plánuje. Mnoho očekávání je značně nadsazených. Však jsme to viděli kupříkladu u daně z „nadměrných“ zisků bank – proti plánu je najednou v rozpočtu 60miliardová sekýra. Prostě vláda si slibovala od hloupého opatření nesmyslně vysoké příjmy. A takhle je postaven celý konsolidační balíček – má velké oči.

Nicméně premiér Petr Fiala k tomu doplnil, že výše není konečná a že se deficit bude pohybovat někde mezi 235 a 270 miliardami. Na jeho komentář ostře zareagoval Miroslav Kalousek. Takový výrok podle něj v politické praxi znamená, že schodek bude 270, takže závazek snížit deficit o 70 miliard byly pouze plané sliby jako všechno, co vláda k rozpočtu slibovala. Ale i kdyby měl exministr financí pravdu, nebylo by i těch 270 miliard za příští rok pořád ještě úspěchem ve srovnání s letošním hrozícím deficitem?

Souhlasím s Miroslavem Kalouskem, že v realitě pokud si vláda dá interval, bude cílit na horní mantinel tohoto intervalu. A navíc platí to, co už jsem řekla: Vláda sice bude na něco cílit, ale v realitě jí to nespíš ujde jak na straně příjmů, tak na straně výdajů.

I kdyby se ale hypoteticky podařilo tohoto schodku docílit, stejně bych se netetelila blahem. Pořád musíme zdůrazňovat: Smyslem je dosáhnout zdraví pacienta, ne zakrýt symptom. Pokud utlumíme horečku léčivý, ale pacient bude stále umírat na zápal plic, není to věc k jásání. A vláda se tváří, jako kdyby samotná cifra výsledku rozpočtu byla nemocí – jenže to není. Je to jen symptom. Skutečná nemoc se jmenuje příliš vysoké přerozdělování, jehož navenek nejlépe viditelným důsledkem je právě onen schodek rozpočtu.

Většina opatření, které vláda přijímá za účelem stabilizování rozpočtu, je založena na ještě větším přerozdělování, tedy na prohlubování nemoci. Mnohem prozíravější by bylo třeba i vyseknout znovu stejně velký schodek rozpočtu, ale za současného snížení příjmů i výdajů, tedy za snížení přerozdělování. To by bylo skutečné léčení nemoci.

Z rozhodnutí vlády, že si banky budou účtovat nový poplatek za předčasné splacení hypotéky, couvají zástupci STAN, TOP 09 i Pirátů. Podle novely, kterou kabinet schválil minulý týden, by lidé zaplatili až dvě procenta z předčasně splacené části celkové výše úvěru. Co je v této věci tak sporné, že se v koalici nemohou shodnout?

Tady mi vůbec není jasné, o co vládě jde. Jo, kdyby z toho něco sama měla... ne, že by to pak bylo morální, ale aspoň by to dávalo smysl, že se vláda snaží do cizího byznysu nějak zasahovat, pokud si na tom sama něco narážuje. Ale tady jenom zasahuje do cizího byznysu, aniž by z toho něco měla, reguluje ještě víc přeregulované banky a lidi trestá za jejich svědomitost a zodpovědnost, když svůj dluh platí včas, je to vrcholně nemorální a samoučelné. Pomýlené od začátku až do konce; tohle je na dohodě mezi bankou a klientem a na trhu, vláda do toho nemá strkat své prsty!

Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Petr Mlsna v rozhovoru pro Týdeník Echo tvrdí, že za velké zdražování základních potravin může příliš slabá konkurence. Zároveň varuje, že jídlo bude kvůli novým regulacím, které přináší Green Deal, zdražovat neustále. „Dřív jsme regulovali proto, abychom chránili zájmy lidí. V poslední době ale už regulujeme proti zájmu člověka, ve jménu ideologie a spásy světa,“ říká. Copak by ale ceny potravin nerostly i bez jakékoli ideologie?

Jasně, že by nerostly! A panu Mlsnovi tleskám, je to člověk na svém místě! Ceny potravin rostou kvůli inflaci. A inflace je vyvolána pouze a jen ideologií, neboli „melounovou politikou“. To je politika navrch zelená, uvnitř rudá. Celá tato inflační vlna není nic jiného než důsledek kolektivistické ideologie. Začalo to už tiskem peněz po roce 2002 – čirá ideologie nárokovosti, že máme nárok se hospodářské krizi vyhnout a protisknout se z ní nekrytými penězi. Pokračovalo to Green Dealem, který nenávidí tradiční zdroje energie a přeje si rozbombardovat svět, jak ho známe dnes, zneužít klima coby záminku k zašlapání soukromého vlastnictví a k přechodu v podstatě na plánované hospodářství.

To všechno je ideologie, která vede ke zdražování energií, vstupů a v konečném důsledku i potravin. A pak na to navázala ještě doba covidová a gigantické schodky státních rozpočtů, které zase byly jen ideologií nárokovosti – „všichni máme nárok, aby se stát postaral o nás a náš blahobyt, i když nemakáme“. To vedlo k další megadávce nekrytých peněz do ekonomiky, tedy k dalšímu natlakování inflace a tedy ke zdražení potravin. Regulace a rozšiřování státu, jehož jsme svědky, je proti zájmům humanismu, proti zájmům člověka coby živočišného druhu.

Sněmovna schválila zpřísnění zákona o střetu zájmů, tedy ustanovení známé jako lex Babiš, které zakazuje veřejným funkcionářům provozovat rozhlasové a televizní vysílání a vydávat periodický tisk. Co dalšího by se v Česku dalo politikům zakázat?

Na to vám odpovědět neumím, já bych šla jinou cestou, moje cesta by byla, že Ústava by dávala státu tak málo pravomocí ve srovnání se současností, že by politická moc byla mnohem méně zneužitelná, a tedy by ani takové regulatorní zákony nebyly třeba. Co všechno ještě politici vymyslí ve svých vzájemných žabomyších válkách, neumím dohlédnout.

Ratifikaci Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí, tzv. Istanbulské úmluvy, posunula vláda do Sněmovny, kde se o ni strhne velký boj. Tento měsíc ale členské státy Evropské unie odsouhlasily připojení k úmluvě, a smlouva se tak stane závaznou i pro Česko ve věcech spadajících do pravomoci EU. Proč je na české půdě taková bitva zrovna o Istanbulskou úmluvu, když jinak přijmeme vše, co přijde z Bruselu, i kdyby to na nás mělo horší dopady?

Protože je to špička ledovce, která hodně společnost rozděluje a je dobře viditelná. Nicméně on ten boj už je stejně pasé, gender už do našich zákonů stejně pronikl, teď se už hraje jen o to, jak moc bude zdůrazněn. Já tvrdím, že Istanbulská úmluva je špatně. Úmluva totiž vychází filozoficky z přesvědčení, že lidská společnost se dá utvářet pouze a jen na základě výchovy, že genetický základ je nepodstatný. To je skutečné filozofické pozadí. Ono se ale ukazuje, že takhle to nefunguje, že to je falešný konstrukt. Dokonce i v experimentálních společnostech, kde se uměle výchovou mazaly rodinné vazby a gender, jako třeba byly izraelské kibucy, se ukázalo, že i ve třetí generaci navzdory výchově docházela na základě genetických předpokladů k ustavení genderových vzorců.

Jinými slovy, snažit se překreslit uměle kulturní vzorce zákonem je naivní. Zato ten vedlejší efekt této snahy je děsivý – už teď nároková společnost sněhových vloček se ještě víc začne spoléhat na ochranu od státu a přestane být schopná si sama poradit s jakýmkoliv příkořím. Ženy budou dál v partnerství týrány a možná ještě více, protože místo toho, aby se uměly samy ozvat a samy proti násilí bojovat, budou se dovolávat ochrany od státu, což selže.

Istanbulská úmluva je jen výkřikem ideologie, ale skutečné postavení jednotlivců nezlepší, je to bezzubé. Úmluva bude ve společnosti perfektně vyrábět mentalitu oběti, místo aby povzbuzovala jednotlivce, aby se sám porval o své vítězství nad nepřízní osudu.

[ZDROJ](#)